

TE GAST

Lang leve Friese moderne bestuur

Berichtje in deze krant: het schiet maar niet op met het opstellen van een omgevingsvisie voor Fryslân, maar – geen probleem – dat komt omdat de Friese aanpak een ‘voorbeeld is van modern bestuur’. Met die opmerking vielen de schellen mij van de ogen, want allerlei zaken waar ik eerst niks van begreep, begrijp ik nu ineens ten volle: allemaal voorbeelden van modern bestuur.

Zoals 1. Als Stichting Hou Friesland Mooi vroegen we GS om ons een paar maanden te geven om een alternatief plan te ontwikkelen voor windpark Nij Hiddum Houw, een verzoek dat de rechter in november kwalificeerde als ‘redelijk’ en dat recentelijk nog de steun kreeg van de gemeente Súdwest-Fryslân. GS zei echter nee, want ons die paar maanden geven zou kunnen betekenen dat Nij Hiddum Houw niet in 2020 klaar zou zijn. Onzin, maar dat was het argument.

Daarom viel ik een beetje van mijn stoel toen ik onlangs las dat het voor gedeputeerde Sander de Rouwe geen enkel probleem was als Windpark Fryslân in het IJsselmeer pas na 2020 klaar zou zijn. Begreep er eerst niets van, maar nu wel: spreken met dubbele tong is vast en zeker ook een voorbeeld van modern bestuur.

Zoals 2. De volgende dag weer in de *Leeuwarder Courant*: mooie grote advertentie over een overeenkomst tussen de provincie en de initiatiefnemers van Nij Hiddum Houw waarin van alles en nog wat geregeld wordt om de overlast voor de omgeving te beperken. Kijk ons toch eens goed voor die omwonenden zorgen!

Alleen: er wordt helemaal niks gezegd over waar het echt over moet gaan – beperking van slagschaduw, geluidshinder en verlichting – en je moet echt de kleine lettertjes induiken om een zin te ontdekken die zegt dat al die toezeggingen ‘vrijwillig en publiekrechtelijk onverplicht zijn gedaan’. Wat wil zeggen dat je je er als burger nooit op kunt beroepen, ja zelfs dat provinciale staten er niks over te zeggen hebben. Vast en zeker ook weer modern bestuur: burgers afschepen met nietszeggende toezeggingen en democra-

tisch gekozen organen buitenspel zetten.

Zoals 3. In datzelfde artikel waarin De Rouwe zegt dat het wat hem betreft geen probleem is als Windpark Fryslân wat later van start gaat, staat ook dat door de nog steeds lopende procedure bij de Raad van State de provincie de afspraken over financiële deelname niet kan afronden en dat daardoor de initiatiefnemers geen afspraken kunnen maken met andere financiers.

Opvallend zinnetje, want kennelijk hangt de financiering van het park af van het al dan niet meedoen van de provincie met ruim 100 miljoen euro. Maar als dat zo is, is er dan geen sprake van verboden staatssteun? Toch maar een verzoek aan de Europese Commissie om eens onderzoek te doen? Ach nee, want ook dit is natuurlijk weer een voorbeeld van modern bestuur: 100 miljoen toeschrijven aan een particuliere investeerder die kennelijk anders z’n plannen niet rond kan krijgen.

Zoals 4, 5 en 6. Dat wil zeggen (4): dat de Commissie MER constateert dat ondanks herhaalde verzoeken van onze kant, de berekeningen over de geluidsproductie van Nij Hiddum Houw nog steeds niet helder zijn, zodat de overlast wel eens veel groter kan zijn dan de berekeningen ons willen doen geloven. Dat wil zeggen (5): dat De Rouwe zich achter zijn ambtenaren verschuilt als hij moet erkennen dat hij provinciale staten meerdere keren onjuist heeft voorgelicht, terwijl het een basisprincipe van onze democratie is dat elke bestuurder – niet alleen ministers, maar ook gedeputeerden – altijd verantwoordelijk zijn, ook al is het niet hun schuld.

En dat wil zeggen (6): dat gedeputeerde Klaas Kielstra kennelijk niet begrijpt wat belangenverstremming betekent als hij zegt dat er niets aan de hand is als hij als bestuurder van het Waddenfonds beslist over een subsidie die hij als gedeputeerde heeft aangevraagd.

Maar wat zit ik nu toch weer te zeuren. Het is allemaal gewoon modern bestuur! Geen wonder dat burgers afhaken.

ALBERT KOERS
Stichting Hou Friesland Mooi

Gedeputeerde Sander de Rouwe: voorbeeld van moderne bestuurder.